

ΛΠΟΘΗΚΗ ΔΙΑΒΟΛΟΥ, ΚΥΚΕΩΝ

Συνδρομή προπληρωτέα,
Διὰ τούς ἐντός τοῦ Κράτους καθ' ἑξά-
μηρίαν Σελ. 2.
Διὰ τούς ἐν Ἑλλάδι Δραχ. 4.
Διὰ τούς ἐν Τουρκίᾳ Γρ. 20.

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΣ ΔΙΣ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Obstat aliis aliud (Ovid)

Τιμή καταχωρήσεως, ἡ γραμμὴ εἰς
παλαιούς 2.
Αἱ συνδρομαὶ γίνονται ἐνταῦθα εἰς τὸ
βιβλιοπωλεῖον Π. Πολάνη.
Αἱ ἐπιστολαὶ ἐπιγράφονται πρὸς τὴν
ἐνταῦθα Συντάκτην τῆς «Ἀποθήκης
Διαβόλου».

TOM. B'.

Ἐν Κεφαλληνίᾳ τῇ 16 Μαΐου 1860.

ΑΡΙΘ. 15.

ΤΟ ΠΥΚΝΙΚΕΙΟΝ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΒΡΟΥΣ.

Πυκνίκειον, Γερμανιστὶ Picknick· Picken δη-
λοῖ τοιςμῶ, καὶ Nicken νεύω διὰ τῶν ὀρθαλμῶν
εἶναι, θὰ πληρώσω. Ἐκ τῆς Γερμανικῆς ἀπέρτσεν εἰς
τάς ἄλλας γλώσσας, οἱ δὲ Ἄγγλοι εἰσήγαγον τὴν λέξιν
ταύτην καὶ παρ' ἡμῖν, σημαίνει δὲ κυρίως Συμπόσιον ἢ
Δεῖπνον κατ' ἔρανον πρὸς διασκεδάσιν καὶ εὐωχίαν. Δὲν
ἐξετάζομεν, ἀν οἱ ἥρωες τοῦ Ὀμήρου συνήρχοντο εἰς Πυ-
κνίκεια κατὰ τὰς μακρὰς τῶν ἀνακωχάς, ἀν τὸ Συμπό-
σιον τοῦ Πλάτωνος δύναται νὰ ἀποκαλεσθῇ Πυκνίκειον,
ἀν οἱ σύγχρονοι τοῦ Ῥωμύλου καὶ τοῦ Νουμᾶ διασκε-
δαζον εἰς Πυκνίκεια, καὶ κατὰ πόσον, ἐπὶ τέλους, εἰσὶν
ἀνάλογα μὲ τὰ Πυκνίκεά μας; τὰ τῶν ἀρχαίων Φιδί-
τια. Συσσίτια (δὲν τὰ παρ' ἡμῖν Κούλουμα) Συμ-
πόσια, Κωπίδες, Ἀνδρεία, Δεῖπνα, Ἐρανοὶ καὶ τὰ Con-
vivia, Epula, Coenae, Saturnalia κτλ. κτλ. κτλ.
Ὅλα τὰ ἀρχαιολογικο-εθνογραφικὰ ταῦτα ζητήματα
ἀφίνομεν εἰς τὴν «ἸΩ» ἥτις, ἵνα μὴ ψεύθῃ τὸ ἀρ-
χέτυπόν της, θὰ νοστιμεύεται, ἀνιμψιδόλω, ἀποπλανω-
μένη νὰ ἀποπλανᾷ τὰ σμήνη τῶν ἀναγνώστων της εἰς
τάς ἀπεράντους καὶ ζοφιεράς χώρας τῆς κλασικῆς ἀρ-
χαιότητος. Τὸ καὶ ἡμᾶς, μὴ θελοντες νὰ ἐξέλθωμεν τοῦ
στενοῦ κύκλου τοῦ παρόντος, δὲν ἐξετάζομεν παρ' ὅσα,
πίπτοντα ἀμέσως ὑπὸ τὴν ἀτίληψιν ἡμῶν καὶ τῶν περὶ
ἡμᾶς, δύνανται καὶ παρ' ἡμῶν αὐτῶν κατὰ τὸ μᾶλλον
καὶ ἦσαν νὰ συγγραφῶνται καὶ τοὺς ἀναγνώστας μας
ἐκ τοῦ σύνεγγυς νὰ ἐνδιαφέρωσι.

Εἶδομεν τὴν παραγωγὴν καὶ ἐτυμολογίαν τοῦ Πυκνι-
κείου καὶ τί κυριολεκτικῶς σημαίνει, ἰστέον ὅμως ὅτι ἡ
φιλοζένοσι, φιλόφρων καὶ εὐπροσθήγορος τάσις τῶν κατὰ
καιροῦ ἀξιώματικῶν τῆς ἀγγλικῆς φρουρᾶς καὶ τὴν
ἐτυμολογίαν παρέδωκε καὶ τὴν σημασίαν ἐπομένως διέ-
στρεψε, ὥστε, ὅταν εἰπῇ τις οἱ ἀξιώματικοὶ ἔχουσιν
Πυκνίκειον, νὰ ῥηθῇ ὅτι οἱ γενναῖοι υἱοὶ τῆς Ἀλβανίας
παρέχουσιν ἐξ ἰδίῳ νῦν γεῦμα εἰς γνωρίζους
καὶ εὐνοημένους τῶν ἐντοπίους, εἰς κάμμιαν πλησιόχω-
ρον ἑσχέρην.

Ὁ συνταγματάρχης Βρούς, ἐνδοῦς εἰς τὰς ὀφηγήσεις,
ὡς ᾔδειται, ἐντοπίου τῆς φίλου του, συνέλαβε τὴν εὐ-

τυχὴν ἰδέαν νὰ δόσῃ τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος Πυκνίκειον εἰς τὴν
κωμόπολιν Σπαρτίαν, καὶ ταῦτα, ἵνα, ὡς ἐφικτὸν συμφω-
τωθῇ καὶ συνδιαλλαχθῇ μετὰ τῆς κοινῆς γνώμης, τὴν
ὁποίαν, ἀκουσίως, ὡς αὐτὸς ὡμολόγησεν, εἶχεν ἐκ δι-
λειμμάτων σκάνδαλλοις. Εἶπε δὲ καὶ ἐγένετο. Ὁ Μέν-
τωρ τοῦ Συνταγματάρχου ἐσχημάτισε πολυώνυμον κα-
τάλογον (εἰς ὃν ἐπρώτευσεν οἱ εἰς πολυθρύλητόν τινα
δήλωσιν ὑπογράφαντες, περὶ ἧς ἐν καιρῷ τῷ δέοντι)
ἐξ ὧν ἐμελλον ἐκ τῆς φρουρᾶς νὰ πυκνικισθῶσι, καὶ
θαῤῥου; ἐμπλεως, τὴν παρέδιδεν εἰς τὸν ἀρειμάνιον φί-
λον του, λέγων ὅτι τὸ Πυκνίκειον ἤθελεν ἀρῆσαι ἐποχὴν,
ὅτι οὐδεμία καλῶς ἀνατεθραμμένη Κυρία δὲν ἤθελε λεί-
πει, καὶ ὅτι τρισμῦροι καὶ ἐπείκεινά θεαταί, πανταχόθεν
τῆς Νήσου ἤθελον συρρῦνται πρὸς τὸ μέρος τοῦ Συμπο-
σίου ἵνα τοὺς καμάρωσωσι! Ἡ πολυπόθητος ἐ-
κείνη ἡμέρα, ἡ μέλλουσα νὰ ἀπεράτῃ εἰς τὰ χρονικά τῶν
Ἀγγλοῦνικῶν ἀνεκδότων, καὶ νὰ καταταχθῇ πρώτη, διὰ
τὴν σημαντικότητά της, εἰς τὰ γαστρονομικοεὐωχικὰ
τῶν ἐπαρχομένων γενεῶν, ἡ ἡμέρα, λέγομεν, ἐκείνη καθ' ἣν
ὁ μεγάλθυμος Βρούς προσέθετο εἰς τὸ champagne νὰ πνιζῇ
πᾶσαν μεταξὺ αὐτοῦ καὶ τοῦ τόπου μυητικὴν ἐφθανε, τέ-
λος, κατὰ τὸ προπαρελθόν, σάββατον. Ἡ εἰς Σπαρτίαν ἀγούσα
ἐκτεταζέτο ἀπὸ πρώτης ἐκ παντοειδῶν ἀμαξίων φερόντων
τὰ ῥοσιμπίφια, τὰς μπουτίλλιας, τὰς πυκνικὰς ἀποσκευὰς
καὶ τὰ ὄργανα τῆς Ἀγγλικῆς Μουσικῆς, ἀλλ' ὅποια ὑπῆρ-
ξεν ἡ ἐκπληξίς, μᾶλλον δ' εἰπεῖν, the disappointment τοῦ
μεγαλήτορος Βρούς ὅτι ἀπ' ὅλα τὰ μέρη ἐλάμβανε ρλο-
φρητικώτατα γραμμάτια, δι' ὧν τὸν πύχαριστον μὲν
διὰ τὴν ἀσροφροσύνην του, ἀλλ' εἰς τὰ ὅποια, ἄλλοι ἄλλως
ἐφύρισκεν προφάσεις διὰ ν' ἀποποιηθῶσιν, ὅσον εἴναι
ἀσροφροεστέρω; τὴν πρόσκλησιν; ἀαγγρὸν ἡγόρασα καὶ
οὐ δύναμαι ἐλθεῖν, γυναῖκα ἔχμα καὶ οὐ δύναμαι ἐλ-
θεῖν, καὶ τὰ τοιαῦτα. Φύσει δημοφιλὴς καὶ ἀνεπι-
ρέατος ὁ Κύριος Βρούς, καὶ κατὰ τὴν περιστάσιν ταύ-
την οὐδὲ στείλῃν θέλων τὸ ἐκκεντρικὸν τοῦ χαρκτη-
ρος του, συναγαγὼν δὲ τοὺς ἐπαρχομένους ἐπιστηθίους
τοῦ ἐξεκίνησε θῆλα ὁδοπορικῶν marche ἐκ τῆς πόλεως
εἰς Σπαρτίαν, ὅπου εὐελπίετο νὰ ἴδῃ τοῦλάχιστον τοὺς
παρὰ τοῦ φίλου του εὐαγγελισθέντας τρισμῦρους, ἀλλὰ

καὶ κατὰ τοῦτο αἱ προσδοκίαι του, σχεδὸν ὁλοτελως, ἐ-
ξήσθησαν, διότι μολις δύο ἡμισυ ἄνθρωποι ἦλθαν νὰ
τοὺς ψάλλωσι τὸ ὠσανά! (1) Ἐκεῖ δὲ μετὰ τοὺς ἀξιωματι-
κοὺς του καὶ τρεῖς τέσσαρες ἐντοπίους φίλους του, αὐτὸς
ἐπαυτὸν ἐτίμα.

Λέγεται δὲ ὅτι ὁ Μέντωρ, ἵνα ὡς ἐπικτὸν παρηγο-
ρήσῃ τὸν Θούριον φίλον του νῦτοσχεδιάζῃ, μετὰ πλεί-
στας ὕτης ἐπιτυχίας, τὸν πανηγυρικὸν του. Λυπούμεθα,
ὡς δυνάμενοι νὰ προσφέρωμεν εἰς τοὺς ἀναγνώστας
μας τὴν περιληψὶν τοῦλάχιστον τοιοῦτου λόγου, διότι,
καὶ ἄνθρωποι καὶ Ἕλληνες καὶ Κεφαλλῆνες ὄντες, δὲν δυ-
νάμεθα οὐδὲ καὶ νὰ φαντασθῶμεν, πῶς δύναται τις νὰ
διαπραγματευθῇ τοιοῦτον ἀντικείμενον! (2) Πρὸς ἀ-
ποζημιώσιν των ὁμῶς, ἐπιφέρωμεν τὸ ἐπόμενον λογι-
σθῆναι, τὸ ὁποῖον λέγεται ὅτι ὁ Κύριος Βρούς ὡς οὐρὰν
ἐπαυτὸν εἰς μίαν του πρόποσιν. Εἶπε δ' ὅτι: Far from
regreting ὅτι οἱ περισσότεροι τῶν παρ' αὐτοῦ προσ-
κληθῆντων had not done him the honor of accepting
his invitation, μάλιστα νῦν χαιρετίζετο, καθότι προτι-
μώτερον νὰ εὐρίσκηται τις μετὰ τῶν ὀλίγων πλὴν ὧν
real friends παρὰ πολλῶν καὶ ἡγεθῶν, (ἐξ ὧν εἰκα-
ζεται πρῶτον, ὅτι ὁ gallant Bruce ἔχει παρ' ἡμῖν πε-
ρισσότερους ἐχθροὺς παρὰ real friends, καὶ δεύτερον,
ὅτι μετ' εὐαγγελικῆς, ἀληθῶς εἰπεῖν, ἀγαθωσύνης, ἀξίας
μᾶλλον φράτορος ἢ στρατιωτικοῦ, καὶ ἐχθροῦς του εἰς
τὸ Πικνικεῖον ἐπροσκάλεσε,) ὅτι εὐρίσκόμενος εἰς τὴν
τράπεζαν he felt ashamed νὰ ἀναφέρῃ the improper
motives, (ντροπέλογα ἢ βρωμέλογα) which τὸν ἔθεσαν
in an anomalous position μετὰ τὸν τόπον, (αἱ πρερυρι-
σόμεναι Ἀγγλίδες Κυρίαί, ἐπεὶ δὲ ἡ οὐδεμία ἐν-
τοπία ὑπῆρχε, ἐρυθρῶσαι μέχρι λευκώματος
ἐπαυτῶν καὶ σκανδαλισθεῖσαι ὑπετοιθόρξαν fy! fy! for
shame!) ὅτι he pities them ὅτι ἀργὰ τοῦ: ἐγνώρισε,
that ὁ τόπος μ' ὅλον ὅτι ἔχει πολλοὺς fools, for not
saying more, ἔχει ὁμῶς καὶ some very respectable
ones, (hear! hear! hear! hear!) ὅτι ἡ ἐπιθυμία του ἦτο,
πρὶν ἀναχωρήσῃ, νὰ προσφέρῃ τὸ Συμπόσιον ἐκεῖνο ἵνα
εὐχαριστήσῃ τοῦλάχιστον his faithful friends and ad-
mirers, (cheers, χειροκρατήσεις καὶ ὑποκλίσεις ἐκ μέ-
ρους τῶν προσκεκλημένων) ὅτι ὅσοι δὲν ἐδεχθῶσαν τὴν
γενναίαν του πρόσκλησιν, μόνοι των ἐπροδόθησαν καὶ
αὐτοῦ: ἠδίκησαν, (hark! hark! hark! hark!) καὶ ὅτι
τοῖς ἦτον thankful, ὅτι τὸν ἐδίδασκον à ses dépens
how νὰ προσπερθῇ μετ' αὐτοῦ: ἂν ποτὲ ἐπιστρέψῃ, ὅτι
it was with his greatest concern that he ἔπρεπε νὰ
παρηγορήσῃ ὅτι ὁ τόπος δὲν ἦεν thoroughly free
from superstitions and habits τεινόντων rather to

(1) Ἦσαν δὲ ὁ ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΠΕΚΑΤΟΡΟΣ ΠΡΟΕΣΤΩΣ
ἐκείνης πάλαι ἀντιπρόεδρος καὶ Α. ΠΑΝΑΣ ΔΟΝΑΤΟΣ
ἐκείνης προσήγγον εὐχαριστήριον εἰς τὸν Ἀστυνόμον μας!—
Ἰσχυμένον λαὸν δικαίον λέγοντας ὅτι δὲν ἦσαν παρὰ δύο ο ἡ-
μιον ἄνθρωποι.

(2) Ἐπὶ τοσούτου τὸ τοῦ Κ. Βρούς καθ' ἡμῶν μίσος ἔπαυσε, ὡ-
ς ὅτι τὸν ἀπεγορεύθη εἰς τὸν Ἀρχιεπισκοπικὸν τῆς Φρουρᾶς νὰ
παίρῃ τεμνάχια τοῦ Μουσικοδιδασκάλου Γ. Δαμπόρη, ἐνῶ
μέχρι τοῦδε ὄλοι αἱ ἀγγλικά μουσικά, μετὰ γενικῆς εὐχα-
ριστήσεως καὶ τοῦ κοινοῦ καὶ τῶν ἀξιωματικῶν τῆς φρουρᾶς,
τὰ ἐξετέλουν!!

barbarism! (cheers) ὅτι as he never had aspired, a s
some hody else, to popularity (hark! hark! hark!) ἔλαβεν ἀφορμὴν νὰ διαταραστῇ μετὰ τὸν τόπον,
which as it appears misunderstood his feelings
(cheers!) ὅτι ὅταν ἐπιστρέψῃ ἤθελε συνάψῃ a more
strict intercourse with them all, (ἐδῶ εἰς τῶν συν-
δαιτημόνων, θέλων δι' ὑποκλίσεως νὰ εὐχαριστήσῃ ἀ-
φανίζεται ὁλος ὑπὸ τὴν τράπεζαν, σφυριγμοὶ ἐκ μέρους
τῶν ἄλλων), ὅτι ἐν τούτοις He proposed a toast that he
might, at his return, find τὸν τόπον conciliated with
his own opinions (Amen! Amen! Order! Amen!
Order!).

Ἐν μέσῳ δὲ τῶν κοινῶν ἐπευφημιῶν εἰς τῶν προσ-
κεκλημένων ἀπήντα:

My Gallant Colonel!

Nous sommes plus qu' enchantés! indeed! for the
expression of Your generous sentiments towards
ourselves, we are very sorry, all the Argostolitan
people cannot be present, in order to witness to
You their feelings and understand what a great
and irreparable loss it will be to them, and to every
one of us, Your leaving this island!

Gallant Colonel!

Permettez-moi of congratulating You on Your
Picknick, il a été magnifique, both pour l' abbon-
dance des mets et pour l' excellence des vins; we
did all our utmost pour y faire honneur and enjoy it.

En attendant, Messieurs et Dames, I propose the
health of Colonel Bruce's Cook and Butler, as hav-
ing been the only persons, who distinguish-
ed themselves on this occasion (whip! whip! hurrah!
whip! whip! hurrah! whip! whip hurrah!)

Ἡ φωνὴ τοῦ ἱονίου chairman, who was also le maî-
tre de la cérémonie ἔχανετο εἰς τὰ οὐρά.

Ἐδύετο δ' ἡλιος ἤδη

Καὶ Πυκνικεῖον τελετὴ μονοήμερος ἐξετελέσθη.

Ἀτζούριον τὴν 29 Ἀπριλίου 1860.

Φίλτατε Διάβολε.

Ἰδοῦ, κατὰ τὴν ἐπιθυμίαν σου, σοὶ ἀποστέλλω σημοί-
ωσιν τῶν ὁποίων παρ' ἐμοῦ ζητεῖς πληροφοριῶν, περὶ τῆς
κατὰ τὸν λήξαντα Μάρτιον ὑποδοχῆς, ἧς ἐτυχεν ὁ Κ.
Στόρξ ἐνταῦθα, ὅπως συμπαραβάλλῃς αὐτὴν μετὰ τῆς
Νέας Ἐποχῆς καὶ ἴδῃς πόσον ἐκείνη ἐκρυψε τὴν ἀ-
λήθειαν.

Ὁ Φίλος σου Σατανᾶς.

ΤΡΙΤΗ ΘΡΑΜΒΕΥΤΙΚΗ ΕΙΣΟΔΟΣ ΤΟΥ Κ. ΣΤΟΡΞ
ΕΙΣ ΑΠΕΘΥΡΙΟΝ.

Μὴ νομίζετε ὅτι ἂν κατὰ τὴν ἐνταῦθα εἴσο-
δον τοῦ Κ. Στόρξ, πρὸ ἐνός ἔτους, τὸν ὑπεδέχθημεν με-
τὰ Οὐρά, καὶ μετὰ ἀγορεύσεις τοῦ Μεγαλοῦ
Πολίτου καὶ Πάρι δ' ἡμεῖς, διὰ τὰ ὅποια, ἀπελαύσα-
μεν καὶ 500 λίρας πρὸς κατασκευὴν ἐνὸς Μόλου—ἂν κατὰ
τὴν δευτέραν ἐλευσίαν του, λαβοῦσαν χώραν κατὰ τὸ λῆ-
ξαν θέρος, τὸν προὔπαντήσαμεν, μετ' ὅλου τοῦ σημαῖος.

ετολίστου Στόλου μας κανονοβολούντες, τὸν ὑπεδέχθησαν δὲ κατὰ τὴν ἀπόδασιν Πλείστοι τῶν Μεγιστάνων τοῦ Τόπου μὲ τὰ Ζήτω, ὥστε ὑπεχρεώθη καὶ ὁ μετριοφρων οὗτος καὶ Σοβρὸς Ἄγγλος, νὰ ἐκφράσῃ εὐγνωμοσύνην, per quella accoglienza veramente magnifica!!

Μὴν νομίσῃς ἐπαναλαμβάνω, ὅτι ἐφέρθημεν διαφορῆτικὰ καὶ κατὰ τὴν τρίτην ἀπόδασίν του... Ἄπαγε!! Ἡ Τρίτη ὑποδοχὴ του εἰς τὴν πόλιν μας συμβάσα τὴν 26 Μαρτίου, ὑπερέβη τὰς προσδοκίας καὶ αὐτοῦ τοῦ ἰδίου.—τὸν ὑπεδέχθημεν μετὰ Βαίων καὶ Κλάδων, μάλιστα... μετὰ Βαίων, καὶ Κλάδων.—Ἡ ἡμέρα ἦτον ὥραία, ὁ Διμενάρχης εἶχε διατάξει ἐπὶ ποιῆν προστίμου, ὅπως ὅλα τὰ πλοῖα καὶ καΐκια ὧτιν σημασιολίστα — Ἐπειδὴ σάββατον, ἔγμεν ἡ Πόλις μας Χωρικῶν — Περὶ τὴν μεσημβρίαν λοιπὸν, στιγμὴν καθ' ἣν ἅπαντες εὐκαίρουν, ὡς ὦραν γεύματος, Ἄγκυροβολεῖ τὸ Ἰονικὸν Ἀτμόπλοιον φέρον τὴν Ἐξοχώτητά του.

Ὁ Ἐπαρχιακὸς Σύμβουλος Κεφαλαῖς, ἔδραμεν ἀμέσως πρὸς προϋπάντησίν του μὲ ἓν πλοιάριον, σκεπασμένον μὲ ἓνα Πεύκι, (τάπητα) (1) ἐπ' αὐτοῦ ἐκάθησεν ἡ Ἐξοχότης του, καὶ ἀπέβη εἰς τὴν ξηρὰν, συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ Τοποτηρητοῦ — Ἐπαρχοῦ, Ἐπαρχιακῶν Συμβούλων, — Πλοιαρχῶν, τῶν Πολεμικῶν Σκι-ἀχτρων, τὰ ὁποῖα κουδάλει μεθ' ἑαυτοῦ. κτλ. — Εἰς τὴν Ἀποδοχὴν τὸν περιέμενον ὁ Μέγας Πρωτοσύγγελλος μετὰ τῆς Πεντάδου του, ἡ Μολοσπιτροπὴ, — Ὁ Μισθοδοτούμενος Πρόεδρος τῆς Πατριτζίου Σχολῆς. Ἀδ. Δελλαπόρτας, καὶ οἱ ὀλίγιστοι ὑπάλληλοι — Ἀπόντος δὲ τοῦ Πλεμόνι, ὁ ἕτερος Μέγας Πολίτης Ἡλίας Μαρέντος, ἀφοῦ Πρῶτος προσέφερεν εἰς τὴν Ἐξοχότητά του Βύτον, ἐκ κλάδου Ἐλαίας, τοῦ ὀμύλῳ μετὰ Μαρεντικῆς Παρρησίας — Εἶπε δ' ὅτι αὐτὸν εὐ-ἀχριστῇ ὁ τόπος διὰ τῆς Εὐεργεσίας ὅπου ἔλαβεν — « Ὅτι οἱ Ἄρχοντες ὅπου ἔλαβαν ταῖς 500 λίραις διὰ τὸν Μόλο, θὰ ταῖς φάνε ἐκεῖνοι μὲ τέσσαρους μοναχοὺς Μαστόρους ὅπου ἔχουνε καὶ δουλεύουνε — ὅτι ἡ εἶναι χρεῖα νὰ κατασκευασθῇ τὸ Πόρτο διαφορῆτικὰ » — ὅτι, τὸ φανάρι ὅπου ἐφτίχασαν κοντὰ εἰς τὴν Στίβη, ἔπρεπε νὰ βαλθῇ εἰς τὴν Ἀκρὴ τοῦ Πύργου » (2) τοῦ εἶπε καὶ πολλὰ ἄλλα τέτοια διὰ τὸ καλὸ τοῦ τόπου — Ὁ Ἀρμοστής τὸν εὐχαρίστησεν, ἐπῆρε σημείωσιν δι' ὅλα αὐτὰ, λέγων, ὅτι θέλει τὰ πᾶρ in Considerazione, καὶ ὅτι δίδει δῖω λίρας ἀπὸ τὴν τζέπη του διὰ νὰ τεθῇ τὸ φανάρι εἰς ἄλλο μέρος! — Ἀκολουθῶς ἐπικρουσιάσθησαν, ὃ ἦ ὁ ἄλλος οἷτινες εἶχον προειδοποιηθῇ ἀπὸ τὴν Ἀστυνομίαν, ὅτι ἐφίτως θέλει τοὺς ἐμποδίσαι νὰ ρίπτουν σμύρα, κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς Ἀκυμπᾶς, καὶ τὸν ἐπειμαλίσαν τὰ τοῦ δώση ἄδειαν — Ἐκεῖνος δὲ ὡς Φιλόστοργος Πιτὴρ, φροντίζων διὰ τὴν εὐμερίαν

(1). Ἦσαν τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἀναλήψεως, δὲν χρησιμοῦνται ὅμως εἰς ἱεροτελεσίας, τὰ μεταχειρίζονται μόνον διὰ νὰ σκεπάζουν τὸ Νεκροκρίβδον, ὅταν τύχῃ Ἐκφορά Λαϊκῶν τινός.

(2). Ἐδὼ τὴν ἔτραχα ὁ Μαρέντος, δίδει, ὅν ἀπὸ ἐκεῖνα ὁποῦ κρημνὸν εἰς τοὺς δρόμους εἶναι πάντῃ ἀχρεϊσίμουτον, καὶ ἂν ἀντρεθῇ ποτὲ, καὶ ὅπου καὶ ἂν τεθῇ.

τοῦ τόπου, τοῦ εἶπε νὰ ρίπτουν ὅσα θέλουν — τότε καταλαμβάνεις ὅτι τὸ οὐρὰ ἐπάγει ἓνα γόνα.

Μετὰ ταῦτα τοῦ ἐδεξανε τὸ Πόρτο ὅπου εἶναι χωρισμένον, καὶ τοῦ εἶπεν ὅτι εἶναι ἀνάγκη νὰ ἀλλάξῃ τὰ γουλιὰ ἐνὸς δρόμου.

Ἀκολουθῶς ἡ Α. Β. ἐπέβη ἐπὶ τοῦ Ἀτμοπλοίου, ὅπως μεταβῇ εἰς Ἀργοστόλιον.

Ἀυτὴ εἶναι ἡ ἀκριβὴς ἐξιστόρησις τῶν κατὰ τὴν τρίτην ἀφίξιν του διατρεχάντων.

ΤΟ ΣΧΕΔΙΟΝ ΤΟΥ ΚΟΜΗΤΟΣ Γ. ΜΕΤΑΞΑ ΚΑΙ ΤΟ ΕΓΧΩΡΙΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ.

Ἀπὸ καιρὸν εἰς καιρὸν, ὡς ἐκλαμπροὶ Κομήται ἀναφαίνονται εἰς τὸν ὀρίζοντα ἐνὸς Κόσμου, ἐνὸς Κράτους, μιᾶς Ἐπαρχίας, μιᾶς Πόλεως δημοσυργικῆ καὶ καλλωπιστικῆς τινὰ δαιμόνια ἀνδρῶν, ἀποστελλόμενα ἐξ αὐτῆς τῆς Θείας Προνοίας μετὰ τῶν θνητῶν, εἴτε πρὸς ἐμπνευσιν καὶ προκάταρξιν ἀστικῆς οὕτως εἰπεῖν ἀρχιτεκτονικῆς, εἴτε πρὸς καταρτισμὸν, διευθέτησιν καὶ πρόδοον τῆς ἤδη ἐνυπαρχούσης. Ὅσα τοιαῦτα ὁδηγούμενα ἐξ ὠρίμου πείρας, ὀρθοῦ λόγου καὶ φιλανθρωποῦ σκοποῦ, ἐπαξίως δύνανται νὰ ἀποκαλεσθῶσιν εὐεργέται τῶν ἀνθρώπων, ἀλλ' ὅτε τάσις τοιαύτη, μὴ ἐφαρμοζομένη εἰς ἔργα κοινῆς ὠφελείας, γίνεται τὸ ὄργανον κενοδόξου μανίας ἢ ὁ κολαῖς καὶ ὁ θεράπων ἰσχυρῶν πατρῶνων, τότε δὴ τότε, τὰ ὑπὸ τοιούτων ποταπῶν καὶ χαμερπῶν ἐμπνεύσεων ἔργα κατατιθῶσιν μέχρι τινός ἢ μάστιξ τοῦ τόπου ἐνθα λαμβάνουσι χώραν καὶ ἡ πικροτέρα καὶ διαρκεστέρᾳ Σάτυρα τῶν προτιτίων των. Πρεπόντως οἱ Ἕλληνες σεμνυνόμεθα διὰ τοὺς Θεοσεῖς, Θεμιστοκλεῖς, Περικλεῖς καὶ Ἀλεξάνδρους μας, καίτοι ἔχοντες καὶ Μίνωας καὶ Κόκλωπας. Οἱ Ῥωμαῖοι καὶ Ἰταλοὶ διὰ τοὺς Νουμάς, Τραγιανούς, Ἀδριανούς, Λέοντας Δεκάτους καὶ Ναπολέοντας. — Οἱ Ἀσσυροβαβυλωνιοὶ διὰ τῆς Σεμιράμιδας καίτοι ἔχοντες καὶ Ναβουχοδονώσορας. — Οἱ Ῥῶσοι διὰ τοὺς Μεγάλους Πέτρους των. — Οἱ Ἰσπανοὶ διὰ τοὺς Καλίφας των καὶ Καρόλους των, καὶ τέλος οἱ Αἰγύπτιοι ἂν ἔλαβον Χέοπας, Μυκερίνους καὶ Ῥαμέσσει, θυσίαςαντας τόσας καὶ τόσας μυριάδας ἑκατοστῶν ἀνθρωπίνων ὄντων, πρὸς ἔγερσιν γιγαντιαίων τάφων, ὅπως καλυφθῇ ἡ ἀτομικὴ των ποταπότης, δύνανται ὅμως καὶ δικαίως νὰ ἐγκαυχῶνται διὰ τοὺς Μοίριδης, Σισώστριδας καὶ Λαγίδης των.

Οἱ Κεφαλλῆνες, δυστυχῶς, δὲν δύνανται νὰ προσφέρωσιν εἰς τὴν ἀθάνατον ταύτην χορείαν τῶν ἀγαθοεργῶν καὶ μεγαλειποβύλων ἀνδρῶν, εἰμὴ δύο ὀνόματα μόνον καὶ ταῦτα ξένα, τὰ τῶν Δεβουσέτων καὶ Ναπίρων. Ἀλλ' ἂν τὸ ἔντιμον Ἐγγύριον Συμβούλιον ἤθελεν λάβῃ ὑπὸ εὐνοϊκώτερον διακείμεν, καὶ προσεκτικόν τως ἐκτιμήσῃ σχέδιόν, ὅπως ὁ ὁπῶν προβλεπόμενός τοις προσε-νέθῃ, ἡδονάμεν τοῦτέστιν νὰ μεταλαβῶμεν ὅτι ἔχομεν καὶ ἡμεῖς αὐτοὶ τοιοῦτου Κομήτη τοιοῦτου δαιμονιζομένου ἀνδρα :

Ὁ Κόμ. Γ. Μεταξᾶ Ἀγγαλιότος ἐπικρουσίασε κατ' αὐτὸς πρὸς τὸ Ἐγχώριον Συμβούλιον, σχέδιον περὶ σχηματισμοῦ

Πλατεία; καὶ ἐρωτῶντες ἐν τῇ ἡ Bel Vedere ἐπὶ τοῦ λό-
γου τῆς λεγομένης Πλατείας καὶ ταύτης, ἡ αὐτὴ κατοικοὶ
Ἀργυροστολίου, ὡς δὲ ἡ κληψύμας Γερωντονελλοῦ, οἱ
οξυωματικοὶ τὰς φουρᾶς, καὶ οἱ κατὰ κτεροῦς προπερ-
χόμενοι ξένοι δυνάμει κατὰ τὰς ἐυρίας καὶ ἀναπαυ-
σίμους ἡμέρας νὰ ἔχωσι, τρόπον τινὰ ἔνα αὐτῶν
σφύρον σμαδὲ καὶ περίπατον διασκεδασεως, ἀνέσεως
καὶ ἀναψυχῆς. Πόσις τοῦ βηθέντος Οἰκίσκου, ὅστις ἤθελε
οἰκοδομηθῇ κατὰ τὴν ἑλβετικὴν ἀγροτικὴν ἀπλοιοσύνην,
ἤθελον διαθεσθῆναι καθίσματα παντοῖα ἐφ' ᾧ καθιζόμενοι
οἱ προπερχόμενοι ἤθελον λαμβάνειν, οἱ μὲν τὸ παγωνόντων,
οἱ δὲ τὸν καρὲ των, ἄλλοι τὸ σίγαρον καὶ ἄλλοι τὸν θαλασ-
σιον καθαρὸν ἀέρα, τοῦ ὁποῦ τὴν θνημασίην καὶ θεραπευ-
τικὴν ἐπιβρόχην ἐπὶ τῆς φυσιολογικῆς μας καταστάσεως,
πάντες γνωρίζομεν καὶ ὁμολογοῦμεν. Βυθίζομενοι δὲ ἐκόν-
τες ἔχοντες εἰς τοὺς ῥομαντικούς ἐκείνους ῥεμβασμούς, οὓς
τινας ἤθελεν τοῖς ἐμπνέει ἡ θεὰ τοῦ πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν
τῶν ἐκτολισσομένου ὀρίζοντος, ἀγαθώτεροι καὶ ἐπισκέ-
πτεροι ἤθελεν κατὰ τὸ ἐσπέρως ἐπιστρέφει εἰς τὰ ἰδία.
Καὶ τῷ ὄντι, ὁ Ἥλιος δυσόμενος ὀπισθεν τῶν κυανῶν ὤ-
χρων καὶ σκιερῶν βουνῶν τοῦ τερπνοῦ Ἀηζουρίου, καὶ
γαλαρῶς ἐκτοξεύων εἰς τὰ ἀντίπερα τὰς χρυσερῶν
σκιῶν του! — Αἱ γοητευτικαὶ νῆσοι τοῦ Διὸς καὶ
τῆς Ἀητοῦς, τὰ φυσικὰ ἐκεῖνα καὶ ἀκράδαντα μνημεῖα
προγονικῆς δόξης καὶ κλασικότητος!

Αἱ θαλαραὶ ἀκταὶ τῆς κάτω Διθαοῦς! — τὰ ῥομαν-
τικώτατα Γραδάκια, ὅπου ἴσως ποτὲ σμῆνη Νηρηίδων
(ὄθεν καὶ ἡ Ἀνεραΐδες) ἐδρόσιζον τὰ ἀθάνατα καὶ
μυθώδη κάλλη των! — Οἱ ἀπέρχοντο τῶν Κυρ. Φωκᾶ
ἑλκιδῶν, μάστιγες, τίς εἶδε, πόσων καὶ πόσων ματα-
βολῶν καὶ καταστροφῶν τῆς Νήσου μας! — Ὁ ἀνοικτὸς
πρὸς δυσμὰς ὀρίζων, ἐφ' οὗ κάθε στιγμὴν, ὡς ἐπὶ δια-
φινούς διοράματος, σκιαγραφοῦνται, οἱ ἴστωι καὶ τὰ ἰ-
στοία προπερχομένων πλοίων — Ὁ καπνὸς τῶν ταχυπλό-
ων ἀτμοκινήτων καὶ τῶν πολυκρότων ἑλικοκινήτων φο-
βήτρων τοῦ Κυρ. Στόρξ! — Τὰ τῆδε καεῖσε, καθ' ὅλην
τῆς θαλάσσης μας τὴν ἐπιφάνειαν ἐπιπολάζοντα πλοιά-
ρια τῶν φιλέργων καὶ αὐχμηρῶν ἀλιῶν μας — Οἱ ὑ-
πὲρ τὰς κεφαλὰς τῶν πανηγυρίζοντων ἀνιπτάμενοι καὶ
κοῦζοντας κόρακες — Οἱ κατὰ τῶν ποδῶν των κρουκλου-
ρίζοντες κλάροι — Οἱ εἰς τοὺς πέριξ ἀνθηρῶς λειμῶ-
νας νεμόμενοι καταπληγωμένοι τοῦ ναύλου ἵπποι — Ὁ
ἀγροτικὸς ἤχος τῶν κωδῶν των προσπελαζόντων
ποιμνίων, ἡ γοῦμένου τινὸς Μυρτίλου ἢ Τιτύρου,
σπανιώτερον δὲ λευκῆς Ἀμυρῆλλιδος — Ὁ χο-
ρὸς τῶν βοῶν, τῶν ἡμιόνων καὶ τῶν ὄων οἷτινες ἐ-
ναρμονίους προσφέρουσιν εἰς τὴν φύσιν ἴνους — Οἱ
Παῖνες τῆς ἀγγλικῆς Μουσικῆς, ἧτις φιλοφρόνως ὡς εἰς
τὰ Κούλουμα, ἤθελε μᾶς προσφέρεσθαι, καὶ μάλιστα
Φρασερῶντος τοῦ φίλου μας Κυρίου Βροῦς — Προ-
σθέσατε εἰς ὅλα ταῦτα, τὸ ἐξ αἰτίας τοῦ ὡραίου φύλ-
λου καὶ τῶν περικλοστολιστῶν καὶ ὁσημέραι ἐξακουμένων
Μαλακῶν γοήτευμα, καὶ ἔχετε ἰδεῖν τοῦ εὐφροῦς ἄρα
δὲ καὶ κοιναρελοῦς εἰρήματος καὶ μηχανήματος τοῦ
Κόμητος Μεταξᾶ καὶ τοῦ ἀσυγγώστου λάθους εἰς ὃ πε-
ρίεπεσε τὸ ἔτιμον Ἐγγώριον Συμβούλιον, μὴ ἀσπασθῆν

ἔργον συναρμολογοῦν ἐν αὐτῷ τὴν φυσικὴν, ἰθὺκὴν καὶ
ψυχολογικὴν ὠφελειαν ἡμῶν ἀπάντων, μὴ ἐξαιρουμένων
οὐδ' αὐτῶν τῶν Συμβούλων, καὶ τοῦ ὁποῦ ὁ καταρ-
τισμὸς δὲν ἤθελε στοιχίσει εἰς τὸ Ἐγγώριον Ταμεῖον,
εἰμὴ τρεῖς χιλιάδας τάλ., τὰς ὁποίας, καὶ ἂν δὲν εἶχε,
κάλλιστα ἡδύνατο, ὡς ἐσχάτως ἐπράξε διὰ τὴν προῖκα
τῆς Οἰνουργικῆς Ἑταιρίας, νὰ θεσθ εἰς τοκογλυφικὸν συ-
ναγώνισμα.

Ἄλλ' ἴσως τὸ Ἐγγώριον Συμβούλιον εἶπε εἰς τὸν
Κόμητα Μεταξᾶ: Ὁ τόπος μας, Κύριε, στερεῖται Νοσο-
κομείων, στερεῖται Νεκροταφείων, στερεῖται Φρενοκομείων,
Σὺ δὲ τί μᾶ; ψάλλεις; Πλατείας, Δουτρά καὶ Περιπα-
τους; . . .

— Κύριοι! — Ἀντιταῖνοι ὁ Κόμης Μεταξᾶς, τὰ Νοσο-
κομεῖα τὰ Φρενοκομεῖα καὶ τὰ Νεκροταφεῖα σας, εἶνε
διὰ τοὺς φυσικῶς ἀσθενούντας καὶ διὰ τοὺς νεκροῦς, τὸ
ἔργον τὸ ὁποῖον σὰς προτείνω, εἶναι διὰ τοὺς ζῶν-
τας καὶ ὑγιεῖς, καὶ ἔχει σκοπὸν, ἂν οὐχὶ νὰ
καταστήσῃ, ἀναμφελῆ τὰ Νοσοκομεῖα, τὰ Φρενοκομεῖα
καὶ τὰ Νεκροταφεῖα σας, ὅπερ οὐκ ἐφ' ἡμῖν, τοῦλάχισ-
τον νὰ κάμῃ νὰ μὴ παρασυχνάζονται, ἔχουν προτί-
θεμιν νὰ ὀλιγοστεύσῃ τὰς ἀσθενείας, τὰς τρέλλας καὶ
τοὺς θανάτους, καὶ ἂν διὰ τόσον καὶ τόσον καιρὸν ἀ-
περάσαμεν χωρὶς τοιαῦτα καθιδρύματα, πολλῶ μάλ-
λον θὰ δυνήθωμεν τοῦ λοιποῦ, ὅταν συστηθῇ ἡ περὶ ἧς
ὁ λόγος Πλατεία ἦτις, τὸ ἐπαναλαμβάνω θὰ εἶνε ἀλη-
θὲς ἀλεξητήριον καὶ τρελλῶν καὶ νόσων καὶ θανάτων.

— Κύριε, τί μᾶς φνακίζεις μὲ τὰ ἀέρια καὶ χιμαι-
ρικὰ σου σχέδια; ἡμεῖς πρέπει νὰ φροντίσωμεν πρὸ
πάντων περὶ συστάσεως καὶ διοργανώσεως Φρενοκομείων,
ἵνα μὴ ἀναγκαζόμεθα ν' ἀκούωμεν ὁσημέραι ἀτιμωριτεῖς
ἐκθεσιν τοιούτων τραγελαφικῶν καὶ πρωθυτέρων τε-
ρατουργημάτων, οἷα τὰ ὁμύερα!

— Κύριοι, διὰ τῶν σχεδιῶν σας καθιδρύσεως Νοσο-
κομείων καὶ Νεκροταφείων γίνεσθε ἐκουσίως; μάντις κα-
κῶν διὰ τὸν ταλαίπωρον καὶ πολυπαθῆ τοῦτον Λαόν,
ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τοῦ ὁποῦ, ὡς φίνεται, προσδοκᾷ τὴν
Πινώλην, τὴν Χαλόρροϊαν καὶ ὅλα τὰ σμῆνη τῶν ἀνθρω-
ποφάγων ἐπιδημιῶν ὅσον δὲ διὰ τὰ Φρενοκομεῖα, τί νὰ
σὰς εἶπω; ἐκτὸς ὅτι παρασκευάζεσθε, ἀρροδίους τόπους
ἀναπαύσεως ὅταν λήξῃ ἡ ἀρχὴ σας.

Ταῦτα καὶ τὰ τοιαῦτα φάσκουσι καὶ ἀντιφάσκουσιν οἱ
Ἐγγώριοι Σύμβουλοι καὶ ὁ Κόμης Μεταξᾶς, ἡμεῖς δὲ,
σεβόμενοι ὑπὲρ πολὺ καὶ τοὺς μὲν καὶ τὸν δὲ, δὲν θέ-
λομεν νὰ ἐπιφέρωμεν ὀριστικὴν ἐπὶ τοῦ προκειμένου
κρίσιν — τὸ δὲ Κοινὸν ἂς δικάσῃ μεταξὺ Πλατειῶν, Δου-
τρῶν, Οἰκίσκων, Νοσοκομείων, Φρενοκομείων καὶ Νεκρο-
ταφείων.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΔΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ ΤΗΣ ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑΣ

4153.41.41.0015

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ